

Klas Lundström: Skolan förstör barnens fria tänkande

Publicerad 1 april 2008 - 13:39

Många frågar sig varför barn inte vill läsa en bok. Andra varför barn inte tycker om skolan. Jag frågar mig varför vuxna är rädda för barn och har uppfunnit skolan som verktyg för att förtrycka dem.

Skolväsendet är en förlängd arm av vuxenvärldens mentalitet och inställning gentemot barn, som bygger på herravälde. Någon lär ut, andra tar in, sväljer - påtvingade av tacksamhet.

Vuxenvärlden skriver ner sin version (läs sanning) av världen på svarta tavlan. Barn skriver av, "lär sig" dessa som sanningar och efterapar likt papegojor som sitter stilla i burar och talar på kommando, får gå på toaletten efter att ha bett om lov och rapar upp andras ord. Utan någon egen röst.

Det självständiga tänkandet stannar hemma. Till skolan går robotar, barnen är någon annanstans. De offras. Av de vuxna.

Vuxenvärldens behandling av barn innehåller rejäla doser fascism, och beviset på det är det tabu det innebär att kritisera vuxenvärldens behandling av barn. Den tvångsintegrering i de vuxnas värld som barn tvingas genomgå funderas det sällan kring, än mindre talas högt om.

Det är för alla och envar så självklart att skola och utbildning är enbart positivt och nödvändigt. Bådadera finner sina sanningar, det är inte det det handlar om; nämligen för vems skull barn egentligen går i skolan.

Varför - eftersom svaret är att barn går i skolan för vuxnas skull, för att de ska lära sig hur de vuxnas värld fungerar. Vuxna går inte i skolan för att förstå eller lära sig barnens värld. Det vore kanske en löjlig syn eftersom vuxenvärlden kräver att man ger upp så mycket saker och sin personliga frihet att det vore omöjligt att komma i närheten av det igen.

Den intuition, den lekfullhet och den av naturen samhällskritiska varelse som ett barn är, är livsfarlig med tanke på hur världen är uppbyggd och fungerar idag. Därför krävs skolor där barn "avlära" sig att tänka fritt och ställa kritiska frågor, vilket är vad barn i skolan i själva verket gör.

Den kritik och individuella frihet som det globala skolväsendet påstår sig uppmuntra barn till sträcker sig inte längre än till att våga be om en skål soppa till. I slutändan blir barnen vad det vuxna samhället behöver nya rekryter av: advokater, lärare, städare, arbetslösa.

Naturligtvis är att kunna läsa, räkna och kunna skriva förutsättningar för att kunna klara sig i den här världen, och rättigheter med tanke på de kreativa spelrum dessa kunskaper - om individen i fråga får utnyttja dem efter eget huvud - innebär. Men är det så det är?

Det kan man verkligen fråga sig.

Att bara omringas av atmosfären som en första skoldag utsöndrar återkallar minnen och reser frågeställningar i en, ska sägas, "vuxen persons huvud". När en vuxen talar om ett barns rättigheter talar den alltid ovanifrån. Klappahuvudmentalitet. Det är sällan barn får komma till tals.

Varför har inte ett barn rösträtt? Varför skulle inte ett barns blanka röst vara lika dräpande mot parlamentarismen som en 65-åring? Tas de inte på allvar eller fruktar vuxenvärlden barns åsikter? Kan det vara portioner av bådadera?

Världen är uppbyggd på barn. Barn är socialt, ekonomiskt och politiskt underställda de vuxna. Världens kanske största minoritet. Därför är hela traditionen av barnutnyttjande och bitterhet egentligen minnen av att själv ha förbisett och utnyttjats av vuxna.

Vuxna som på alla sätt utnyttjar barn går i arv och därvid sluts cirkeln utan brutna mönster. Ett barn måste vänta till ungdomen innan den överhuvudtaget får något att säga till om, därefter till vuxendomen och ens föräldrars fortsatta översikt över sina barn.

Det är egentligen inte förrän man är "gammal" - en "pensionär" - som samhället börjar tala gott om en. Då är en minnsann värd något. "Då har man utträttat något", "De gamla förtjänar allt gott efter allt de gjort", säger socialministrar och samhället vågar inget annat än lydigt instämma. Varför har barn, i vuxnas ögon, gjort ingenting? Vem är Gud att avgöra det?

Jag vill avsluta med en uppmaning. Sluta kalla barn för barn. Ordet är genomsyrat av nedvärdering och förakt. De har ett namn och förtjänar att tilltalas med samma respekt som människor får för sig att de måste visa politiker, ekonomer och SL-kontrollanter. Barn är ingen homogen grupp, lika lite som svarta människor eller kineser. Ändå insorteras barn i en klump, lik en massa, och behandlas som de vuxnas ägodelar.

Debattera skolan!

Skolan

3/3 [Linda Backman:](#)
[Betygsdebatten får IG](#)
 8/10 2007 [Moderata](#)
[riksdagsledamöter: Vi öronmärker](#)
[pengar för kultur](#)

Deras unga ålder har barnen gemensamt, men därefter lika lite eller kanske lika mycket som med vem som helst. Den apartheid vuxna har rest mot barn är mångt rest på avundsjuka och rädsla. Avundsjuka över att själva inte "kunna" leka med ingenting utan mål eller "mening". Ett barn är inte på väg någonstans, det lever i nuet - något vuxna, bland annat på grund av skola, utbildning och arbete, glömt bort hur man gör.

Samhället är allt annat än fritt och ju förr ett barn "lär" sig det, desto bekvämare. För vem?

Vuxna är rädda för barn. Barns frågor är ärliga och nyfikenhet en bristvara i den här världen som närhelst den dyker upp väcker känslor av obehag och något okänt. Rädslan måste därför styras, försöka kontrolleras.

För att barn inte ska fortsätta påminna vuxenvärlden om den frihet som alla över 20 förvägras, och senare förvägrar varandra, stänger man in barn i dagis och skolor. De ska utbildas. Man kan inte slappa hela livet. Hur skulle världen se ut då?

Det handlar om psykologisk men även fysisk misshandel. Skolväsendet är rest på auktoritet och hot. Det är tydligt, vilken skola man än besöker och i vilket land det än gäller. Men att säga detta högt är inte uppskattat, man kallas farlig och dum i huvudet. Man är oansvarig och ser inte barnets bästa.

Men frågan är om vuxenvärlden gör det, eller om vuxna, föräldrar och samhällen egoistiskt gör det som är bekvämast för dem själva. Nämligen att tvinga barn att acceptera samhällets blinda lydnad till systemen. Du avgör.

Klas Lundström
frilansjournalist